

Call to Obedience
Sauciens uz paklausību
PO Box 299
Kokomo, Indiana 46903 USA

Skatoties acīs ļaunajam

Reimars Šulcs

„Un tūdaļ, no ūdens izkāpdams, Viņš redzēja debesis atveramies un Garu kā balodi uz Sevi nolaižamies. Un balss atskanēja no debesīm: „Tu esi Mans mīļais Dēls, uz Tevi Man ir labs prāts.” Un Gars Viņu tūdaļ aizveda tuksnesī. Un Viņš bija tuksnesī četrdesmit dienas, un sātans Viņu kārdināja, un Viņš bija pie zvēriem, un eņģeļi Viņam kalpoja” Marka 1:10-13.

Skatoties, kā šis notikums atstāstīts visos evaņģēlijos, redzam, ka Svētais Gars aizveda Jēzu no Jordānas ielejas, kur Viņš tika kristīts, uz Jūdas kalniem, lai tiktu kārdināts. Taču Marks lieto frāzi „*Gars Viņu tūdaļ aizveda tuksnesī*” (12. p.). Tas mums norāda, ka Jēzum steidzīgi bija jāiet tuksnesī, lai tiktu kārdināts. Tur nevarēja būt nekādas vilcināšanās. Pirms Jēzus cilvēcei varēja sludināt evaņģēliju, Dievs ieveda Viņu tuksnesī, kur, iespējams, notika lielākā cīņa, kādu cilvēces vēsture pieredzējusi: Jēzus vaigu vaigā konfrontējās ar velnu un sakāva viņu visās jomās. Tā nebija īsa cīņa dažas stundas vai dienas, bet tā ilga 40 dienas bez pārtraukuma. Atcerieties, ka tas notika uzreiz pēc tam, kad Svētais Gars kā balodis nolaidās uz Viņa. Jums jāatsauc prātā Jāņa vēstulē teiktais, ka Jēzus ir nācis iznīcināt velna darbus (1. Jāņa 3:8). Tikko Jēzus bija iesvētīts Savai publiskajai kalpošanai, Viņš tika aizvests, lai stātos pretim ļaunā spēkiem. Jēzum pēc cilvēka grēkā krišanas bija jāgaida 4000 gadus, lai stātos pretim sātānam un to sakautu.

Mans draugs, tā ir pirmā lieta, kas tev jā dara pēc tam, kad esi piedzimis no Gara. Svētais Gars grib tevi konfrontēt ar ļauno. Pirms tu vari kalpot, jānoslēdz rēķini ar ļauno. Daudz kristiešu kristīgajā dzīvē ātri zaudē, jo tā vietā, lai stātos pretim tam, ko nu pazīst kā ļauno, viņi tam pielāgojas vai izturas pret to kā diplomāti. Atkārtoju vēlreiz, pēc tam, kad Tā Kunga Gars ienāk jūsu dzīvē, pirmais uzdevums ir stāties pretim ļaunajam.

Pirmā lieta, kurā jāstājas pretim ļaunajam, ir kārdinājums **nerunāt par Jēzu**. Kad piecelies no altāra, kur nodevies Kungam Jēzum, tev nepieciešams nostāties un pirmo reizi pateikt: „Es esmu dzimis no Dieva!” vai, „Paldies Dievam, ka tagad Jēzus ir mans Pestītājs!” jeb, „Es esmu Dieva bērns!” Jums nepieciešams liecināt. Redziet, šādi vārdi dzīvē nekad, nekad agrāk nav nākuši pār jūsu lūpām, un tagad ir laiks, mans draugs, atvērt savu muti un sākt dzirdami izteikt Dieva vārdu svēto un arī neticīgo priekšā. Ja jūs to nedarāt, tad, mans draugs, uzreiz tiek atņemta jūsu spēka sakauts, kas grib turēt jūsu muti ciet, lai nerunājat par šo lielo glābšanu.

Otrā lieta, kā Svētais Gars vēlas, lai stājaties pretim ļaunajam, ir **katru dienu lūgt**. Viņš vēlas, lai jūs dienas gaitā bieži lūdzat. Viņš grib, lai „lūdzat bez mitēšanās”. Viņš grib, lai ejat uz lūgšanu sapulcēm. Es runāju par konfrontēšanos ar ļauno. Nav lielāka spēka kā kopējās lūgšanās. Ar lūgšanu jūs uzbrūkat ļaunajam sevī un ap sevi draudzē un pasaulē. Ja jūs draudzē nenotiek lūgšanu sapulces, tad centieties satikties ar citu cilvēku un vismaz vienu reizi nedēļā kopīgi lūgt.

Treškārt, lai stātos pretim ļaunajam, jums nepieciešams **lasīt Dieva vārdu** un likt to savā sirdī. Bībelē teikts: „Nemiet arī pestīšanas bruņu cepuri un gara zobenu, tas ir Dieva vārds”(Ef. 6:17). Tur arī sacīts, ka Dieva vārds ir asāks par abējās pusēs griezīgu zobenu (Ebr. 4:12). Tas ir uzbrukuma ierocis ļaunā spēkiem.

Jēzus tika aizvests tuksnesī, lai tiktu velna kārdināts, tas ir, lai stātos pretim ļaunajam. Jūs neesat aicināts ne uz ko mazāku. „*Māceklim pietiek, ja tas top kā viņa mācītājs*” (Mat. 10:25). Tālāk, tiklīdz esat piedzimis no Gara,

jums jāstājas pretim ļaunajam sevī. Kaut arī jūsu grēki ir piedoti un likti tik tālu kā rīti no vakariem, jums joprojām ir miesīgā, grēcīgā, pašlabumu meklējošā daba un no tās nepieciešams tikt šķīstītam un svētdarītam. Ja jūs to darāt Tā Kunga Gara spēkā, Viņš **stāsies pretim ļaunajam jūsos**. Viņš stāsies pretim lepnībai, skaudībai, patmīlībai, iekārei, tieksmei kritizēt, mantkārībai, dūsmām un nepacietībai, kas mājo jūsu sirdī. Kā Svētais Gars aizveda Jēzu stāties pretim ļaunajam, tā Viņš centīsies darīt arī ar jums.

Tālāk kā jaunajam kristietim jums **jāstājas pretim ļaunajam savās mājās**. Jums jāaizmet visas bezdievīgās grāmatas, žurnālus un jāapsola, ka nekad vairs neskatīsities bezdievīgas televīzijas programmas un neklausīsities bezdievīgu mūziku, kas, mans draugs, darīs jūsu dvēseli remdenu. Jums jāstājas pretim ne vien tam, kas neapšaubāmi ir ļauns, bet arī kas tāds šķiet (1. Tes. 5:22).

Un tad, mans draugs, jums jābūt gatavam **pārtraukt visas bezdievīgās draudzības** un jāatrod dievbijīgi draugi (Ps. 1). Jums vairs nevajag iet tur, kur dodas bezdievīgie draugi, bet aiciniet tos nākt tur, kur ejat jūs: uz draudzi, uz lūgšanu sapulci, uz evaņģelizācijas dievkalpojumu. Stāstiet tiem par savu ticību, bet neielaidieties draudzībā, atklājiet viņiem to labo, ko Tas Kungs jūsu dēļ darījis.

Stāv rakstīts: „*Un Gars Viņu aizveda.*” Pirmais Svētā Gara darbs, kad Viņš jūs satver, ir pieteikt karu visam, kas ļauns, nevis pielāgojoties, bet konfrontējoties un to sakaujot. Ak, mans draugs, ir miljoniem kristiešu, kuri ir tikuši pestīti, bet līdz šai pašai dienai, pēc 5, 20 vai 40 gadiem, tie nekad nav stājušies pretim ļaunajam, tikai piemērojušies, tā ka Tā Kunga Gara spēks tos atstāja jau dažās sekundēs pēc atgriešanās. Svētais Gars nemājos cilvēkos, kuri neapvelk Dieva bruņojumu. Tiešām, vai nebūtu jauki, ja uzreiz pēc kristībām, kad Jēzus saņēma jaunu Gara svaidījumu, Viņš uzreiz būtu varējis doties uz kādu skaistu vietu, piemēram, uz Engediju pie Nāves jūras, lai Sevi atspirdzinātu un priecātos par jauno svaidījumu. Bet Jēzum šāda iespēja netika dota, un Viņš to arī nevēlējās, jo tūkstošiem gadu bija gaidījis, kad varēs nākt uz zemi un iznīcināt velna darbus. Mans draugs, Jēzus bija gaidījis, kad varēs doties cīņā. Viņš bija gatavs iet. Viņu neinteresēja svinības.

Ak, kā mums patīk svinēt šīs dienas, bet Svētais Gars saka: „Ķersimies pie pasaules glābšanas, tīrot draudzi un stājoties pretim ļaunajam.” Diemžēl draudze vēlas priecāties par To Kungu, nenokārtojot rēķinus ar ļauno sevī, nestājoties tam pretim un nesakaujot to. Esmu bijis daudzās jaunatnes sanāksmēs, no metnēs un evaņģelizācijas dievkalpojumos, kur grupa skaļi dziedāja, pārsteidzot runātājus, un tur bija dedzīgi evaņģēlisti, kuri visiem lika sēdēt kā uz adatām. Pūlis bija kā elektrizēts un magnetizēts, bet netika nokārtoti rēķini ne ar vienu grēku, ļaunais tika atstāts mierā. Velnam tika ļauts paturēt savu teritoriju. Tam mūs vajadzētu sanīknot. Jēzus sakāva ļauno. Viņš to sakāva visos līmeņos, lai es un jūs tāpat to varētu sakaut. Lai mums nekad nebūtu jāsaka: „Šis kārdinājums ir pārāk spēcīgs,” vai, „Ir attaisnojošs iemesls, kādēļ es padevos šim kārdinājumam. Man negribējās, taču nebija izvēles.” Draugs, šie aizbildinājumi vairs neder. Jūs un es nekad nevaram sevi attaisnot, kad runa ir par grēku. Nekad! Tādēļ, ka Jēzus tika kārdināts visās iespējamajās lietās, un tādēļ, ka Viņš visās uzvarēja un dzīvo mūsos, „*visās šinīs lietās mēs pārparim paliekam uzvarētāji Tā spēkā, kas mūs mīlējis*” (Rom. 8:37).

Man patīk Jūdas svētība viņa vēstules beigās: „*Bet Tam, kas spēj jūs pasargāt, ka neklūpat, un nostādīt nevainīgus un liksmus Savas godības priekšā...*” Ak, jā, jūs tiksiet kārdināts, tas notiks līdz pat laiku beigām, bet, kā Jēzum kārdināšanas stundās kalpoja eņģeļi, tāpat tie būs pie jums, lai stiprinātu un palīdzētu izturēt. Padodieties Viņam, neturiet rokas bezdarbībā un pieteiciet karu ļaunajam!

Call to Obedience
Sauciens uz paklausību
PO Box 299
Kokomo, Indiana 46903 USA